

مطالعه تطبیقی به منظور گذار بانک ها از بنگاه داری به سمت

بانکداری (مطالعه موردی بانک قوامین استان کهگیلویه و بویراحمد)

احسان شفیعی نژاد^{۱*} و نصرالله شاهی سوق^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دهدشت، دهدشت، ایران.

Edalatpanah1367@gmail.com

۲- گروه حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دهدشت، دهدشت، ایران.

چکیده

در طی چند دهه اخیر تعداد بانک ها و موسسات مالی بطور چشمگیری افزایش داشته اند و در این راستا علاوه بر ارائه خدمت های بانکی به کارهای اقتصادی می پردازند و ماهیت بانک را از دست داده اند و به سمت بنگاه داری روی آورده اند. این مطالعه با هدف بررسی مطالعه تطبیقی به منظور گذر بانک ها از بنگاه داری به سمت بانکداری در بانک قوامین صورت گرفته است. این مطالعه از نوع توصیفی- پیمایشی بوده و جامعه آماری را کلیه کارکنان بانک قوامین استان کهگیلویه و بویراحمد تشکیل می دهند که تعداد آنها ۱۰۱ نفر بوده و تعداد ۸۶ نفر بعنوان نمونه بوسیله جدول مورگان انتخاب شدند و پرسشنامه محقق ساخته که روایی آن توسط متخصصین حوزه بانکی تایید گردید و پایایی آن ۰/۸۲ بدست آمد توزیع و نتایج بوسیله نرم افزار SPSS23 و آزمون t تک نمونه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها نشان داد در سطح $P < 0.01$ اثر شاخص های کلان اقتصادی بر مطالبات معوق بانک ها، ارتباط میان ساختار بازار و ضریب سودآوری در نظام بانکی ایران، بررسی رابطه بین رشد اقتصادی و بازده سهام بانک های پذیرفته شده در بورس، تأثیر گسترش سهم بانک های خصوصی در نظام بانکی بر مطالبات معوق سیستم بانکی و تأثیر نوسانات بازار سهام بر عملکرد بانک های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار بر گذر بانک قوامین از بنگاه داری موثر هستند.

کلمات کلیدی: بانکداری بدون ربا ، بنگاه داری، بانک قوامین، سرمایه گذاری و اقتصاد

۱- مقدمه

بانک ها و موسسات اعتباری از مهم ترین بخش های اقتصادی محسوب می شوند که با هدایت وجوه سپرده گذاران به متقاضیان وام ، نقل و انتقال وجوه را سازماندهی نموده و مبادلات تجاری را تسهیل می کنند و امکان گسترش بازارها را فراهم می آورند. شواهد تاریخی نشان می دهد که توسعه اقتصادی کشورها بدون همراهی نهاد های پولی و مالی ممکن نبوده است. البته از این امر نیز غافل نباید شد که این نهادها در مواردی نقش خود را به خوبی ایفا نکرده اند و به دلیل سوء مدیریت و پیروی از هدف تمرکز سود، موجب به وجود آمدن بحران هایی برای اقتصاد های حتی توسعه یافته شده اند (خداداد کاشی و همکاران، ۱۳۹۱).

بانک ها و نهاد های پولی - مالی در کشور های توسعه یافته نقش موثری در هموار سازی فرایند توسعه به عهده داشته اند. بانکداری در ایران، قدمت بیش از صد سال دارد و با فراز و فرود هایی نیز همراه بوده است که البته در مجموع اثر مثبت و پایداری بر توسعه اقتصادی ایران نداشته است و در دوره هایی از فعالیت خود اثر مخرب و بازدارنده در اقتصاد داشته است (دهقان و همکاران، ۱۳۹۰).

شاید مهم ترین دلیل عدم موفقیت بانکداری ایران ناشی از اقتصاد دولتی قبل و بعد از انقلاب باشد. تاریخ بانکداری ایران موید آن است که بزرگترین بانک های ایران همواره دولتی بوده اند و مدیران دولتی بدون اینکه در معرض تهدید رقبای داخلی قوی یا رقبای خارجی باشند امور را در درجه اول با نگاه به تکالیف بودجه ای دولت و سپس بر اساس حداکثر شدن مطلوبیت مدیران هدایت می کردند. در زمانی که قانون اساسی ایران نوشته می شد و شرایط قانونی برای سیطره دولت بر اقتصاد ایران فراهم می شد سایر کشورها به ویژه کشور